

РЕШЕНИЕ

№ 553

гр. София, 01.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в публично заседание на 23.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10283** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 87 и сл. от Закона за убежището и бежанците.

Делото е образувано по жалба, вх. № 39710/04.11.2022 г., по описа на Административен съд София - град от адвокат – пълномощник, от името на Е. А./Г. И. М. – гражданин на Руската федерация, против издадено от интервюиращ орган, от Държавна агенция за бежанците, при Министерски съвет РЕШЕНИЕ № УП-ОК24/24.10.2022 г., с което на чужденеца, по молба, рег. № УП21860/05.10.2022 г., по описа на същата агенция е отказано предоставяне на международна закрила - статут на бежанец и хуманитарен статут.

В съдебното заседание жалбоподателят не се явява. Представяван е от адвокат Р. Т., която: поддържа жалбата и твърди нищожност на оспорваното решение; не претендира за разноски. В жалбата са изложени доводи за материална и процесуална незаконосъобразност на оспорваното решение, с оглед разпоредбите на чл. 8 и чл. 9 ЗУБ.

Ответникът, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, със становище за правилност и законосъобразност на решението.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, след като обсъди писмените доказателства, съдържанието на оспорваното решение и доводите на страните, приема

следното.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, а по същество е основателна.

Установява се от наличните по делото писмени доказателства следното.

Молбата за закрила, рег. № УП21860/05.10.2022 г., по описа на ДАБ (л. 86 от делото), по която се е произнесъл ответникът е подадена от името на Е. А., като лице без гражданство. По време на проведеното от интервюиращия орган интервю лицето, в присъствието на упълномощен адвокат е заявило, че: имената Е. А. от личната карта, издадена от Гърция не са нейните истински имена; личната карта е закупила, чрез Интернет; истинските ѝ имена са Г. И. М., гражданин на Руската Федерация, живяла е в [населено място] от 1897 г., където е бил постоянният ѝ адрес и където се намира нейният син, на 26 години. Поискала е да ѝ бъде дадена възможност да представи (след като бъде изпратена от М.) лични документи с имената Г. И. М.. Интервюто е било проведено на 18.10.2022 г., а на 24.10.2022 г. (шест дни по-късно) е постановено процесното Решение № УП-ОК24/24.10.2022 г. Следователно интервюиращият орган не е дал реална възможност на чужденеца да представи личните си документи за имената Г. И. М. и така е пренебрегнал изискването на чл. 35 АПК, понеже (вероятно) е бързал, за да се вмести в срока по чл. 70, ал. 1, вр. чл. 13, ал. 1 ЗУБ и да приложи ускореното производство по молбата за закрила. В административната преписка (л. 31 от делото) ответникът е приложил заверен с щемпел на ДАБ Протокол № 252/26.10.2022 г. на Районен съд – Сливница (т.е. с дата два дни след датата на процесното решение), по НОХД № 724/2022 г., с който протокол е одобрено от Съда споразумение между Г. И. М. и Районна прокуратура – К.. По силата на това споразумение обвиняемата се е признала за виновна в извършването на две престъпления: по чл. 279, ал. 1, вр. чл. 18, ал. 1 НК - на 24.09.2022 г. на ГКПП – К. е направила опит да излезе през границата на РБ и да влезе в Р. С., без разрешение на надлежните органи на властта; по 316, вр. чл. 308, алл. 2, вр. ал. 1 НК – на същата дата и на същото място съзнателно се ползвала от неистински чуждестранен официален документ за самоличност – гръцка лична карта № АО128232, на която е придасден вид да е издадена на 04.12.2019 г. от Р. Гърция, на името на Aimilia A.. В протоколното определение Съдът е отбелязал, че самоличността Г. И. М. е установена със съдействието на И. в [населено място]. В същото време с писмо, вх. № 4699/13.10.2022 г. (л. 65 от делото), т.е. – десет дена преди постановяване на процесното решение разследващ полицаи от РД „Гранична Полиция“ – Драгоман е уведолил председателя на ДАБ за писмо от 30.09.2022 г. от Дирекция „Международно оперативно сътрудничество“ (ДМОС) – МВР, според което властите на Гърция са потвърдили, че лична карта № АО128232/04.12.2019 г., издадена на 04.12.2019 г. на името на Aimilia A. е била получена чрез измама, поради което е прекратена като невалидна и е предмет на разследване на организирана престъпна група, изготвяла фалшиви документи. С други думи ответникът – интервюиращ орган от ДАБ е бил длъжен да знае и да се съобрази с тази информация. Вместо това е постановил Решение № УП-ОК24/24.10.2022 г., в обстоятелствената част на което, макар да е отчел, че по време на интервюото лицето е заявило имена Г. И. М., с диспозитива на административния акт е отказал да предостави международен статут на Е. А. – лице, което очевидно не може да бъде отъждествено с молителя, подал молбата за закрила, рег. № УП21860/05.10.2022 г., понеже (както се каза) „гръцката“ лична карта е призната за невалидна от компетентните органи на Р. Гърция. Това обстоятелство определя Решение № УП-ОК24/24.10.2022 г. като нищожно. Приема се от правната

теория и от съдебната практика, че нищожен е този административен акт, който не отговаря на изискванията за валидност. Нищожността е такова състояние или качество на акта, при което той не е годен да породи целените правни последици. Основанията за оспорване на административните актове, регламентирани с чл. 146 АПК следва да бъдат приемани и като изисквания за законосъобразност/валидност на тези актове. Липсата на компетентност на издателя на акта (чл. 146, т. 1), т.е. липсата на надлежно овластяване на този орган да се произнася по определен въпрос винаги е основание за прогласяване нищожност на акта. Несъобразяването с изискването на чл. 146, т. 2 АПК за спазване на установената форма на административния акт (чл. 59, ал. 1, т. 3 АПК) – посочване адресата също в случая представлява основание за прогласяване нищожност, понеже е налице пълно несъобразяване на действителната самоличност на търсещия закрила чужденец. След като лице с имена Е. А. доказано не е подавало молба за закрила пред ДАБ, понеже вероятно и не съществува, Решение № УП-ОК24/24.10.2022 г. не е годно да породи каквито и да е последици, засягащи правната сфера на действителния молител Г. И. М.. На практика молбата за закрила, рег. № УП21860/05.10.2022 г. е подадена от М., но по отношение на нея не е разгледана по същество. Поради това, като прогласи нищожността на Решение № УП-ОК24/24.10.2022 г. Съдът следва да върне (чл. 173, ал. 2 АПК) административната преписка на председателя на ДАБ с указания за произнасяне по молбата за закрила, рег. № УП 21860/05.10.2022 г., от Г. И. М., в административно производство по общия ред, предвиден със ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 172 АПК, чл. 85, ал. 3, вр. чл. 84, ал. 2 ЗУБ, чл. 173, ал. 2 АПК, Административен Съд С. – град, 14^{-ти} състав,

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВЯ, по жалбата, вх. № 39710/04.11.2022 г., по описа на Административен съд София - град, от името на Е. А./Г. И. М. НИЩОЖНОСТ на издадено от интервюиращ орган, от Държавна агенция за бежанците, при Министерски съвет РЕШЕНИЕ № УП-ОК24/24.10.2022 г., с което на чужденеца, по молба, рег. № УП21860/05.10.2022 г., по описа на същата агенция е отказано предоставяне на международна закрила.

ВРЪЩА на председателя на ДАБ административната преписка за изпълнение на дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания.

Съдебното решение е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: